

op, der var bristet i det andet høje Ting. Det drejede sig om Bagerlærlingenes Arbejdstid, og vi har om dette Spørgsmaal forsøgt at faa Udvalget til at samle sig om det Forslag, der havde været fremme i Folketinget, og som gik ud paa at ændre Bestemmelsen i § 1, 4de Stykke, saaledes, at Arbejdstiden for de unge Mennesker i Brød- og Kagebagerier samt Konditorier kun maatte begynde Kl. 4 for dem, der havde været beskæftiget et Aar i Faget, og som var over 15 Aar, samt for dem, der var fyldt 16 Aar, og endelig paa Betingelse af, at de ikke blev beskæftiget i Virksomheden efter Kl. 4 Eftermiddag. Dette Forslag mente vi nemlig havde en vis Sikkerhed for at kunne gennemføres i det andet høje Ting. Det lykkedes imidlertid ikke at opnaa Tilslutning til dette Forslag fra alle Sider, og som det fremgaar af Betænkningen, er der af Mindretallet stillet Forslag af mere vidtgaaende Omfang. Men da det er sikkert, at et Forslag som det af Mindretallet her stillede ikke kan gennemføres i det andet høje Ting, kunde Flertallet heller ikke tiltræde det i Udvalget. Vi beklager, at der ikke er opnaaet Enighed, og maa indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Peder Hedebo: Jeg skal ligesom det ærede 2det Medlem for 6te Kreds indskrænke mig til at omtale det ene Punkt, hvorom Forhandlingen i Udvalget harsamlet sig, nemlig Spørgsmaalet om Bagerlærlinge. Da mit Parti ved første Behandling stillede Forslag om Udvalg, skete det i Haab om, at vi skulde kunne opnaa Enighed. Men det har desværre vist sig, at de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte ved første Behandling, var et Ultimatum. Udvalgsbehandlingen har i Grunden kun bestaaet deri, at man fra Regeringspartiernes Side tilbød os, at man vilde gaa med til det i Folketingsudvalgets Betænkning skitserede Ændringsforslag, men intet derudover. Ifølge dette Forslag kan det forlanges, at Børn paa 15 Aar skal møde paa Arbejdspladsen Kl. 4 om Morgenen i Bagerier. Noget saadant kan vi paa ingen Maade tiltræde. Vi kan ikke give vor Stemme til, at Børn, der nu er beskyttet, paa denne Maade gives til Pris. Efter vor Mening er det fysisk og moralsk ufor-

svarligt at indføre en saadan Tilstand. Vi mener, at det er godtgjort, at der ikke er nogen Nødvendighed derfor af Hensyn til Lærlingenes Uddannelse. Vi beklager derfor, at det ikke har været muligt at opnaa Enighed om det særdeles beskedne Forslag, vi stiller fra vort Partis Side. Vi lagde alle Særønsker til Side og samlede os om dette ene Punkt, hvor vi endog modererede vore Ønsker saa stærkt, at vi, som det vil ses af Betænkningen, begrænsede os til, at der skulde sættes en Grænse ved det fyldte 16de Aar. Saa snart det var overskredet, vilde Mesteren altsaa have Lov til at benytte disse Lærlinge til dette Morgenarbejde. Vi mente, om end med stor Betænknelighed, at maatte stille os paa et saa imødekommende Standpunkt for at gøre vort til, at der kunde opnaas Enighed om en Ordning, hvorved i alt Fald disse rene Børn, som jeg regner dem for, naar de kun er 15 Aar, fortsat beskyttes. Med det fyldte 16de Aar er Menneskene dog noget nærmere den voksne eller, skal jeg sige, den halv voksne Alder. Vi havde derfor et levende Haab om, at man, naar vi stillede os saa imødekommende, ogsaa fra anden Side vilde komme os et lille Stykke i Møde, saa at der kunde opnaas Enighed om det fyldte 16de Aar. Jeg maa beklage, at det ikke er blevet Tilfældet, og videre kan vi paa ingen Maade strække os.

Til Slut maa jeg udtale min store Forundring over, at de andre Partier, som ikke har villet gaa med til dette, heller ikke selv vil gennemføre det Ændringsforslag, hvorom der tales i Folketingsudvalgets Betænkning, og som altsaa medtager et Aar mere end Lovforslaget. Af Folketingsudvalgets Betænkning fremgaar det, at man der har forsøgt at opnaa Enighed om et saadant Forslag, af den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens første Behandling fremgik det, at han ønsker en saadan Ordning for forsvarlig, og Landstingsudvalgets Flertal siger, at videregaaende Ændringer vil man ikke kunne føre igennem i Folketinget, men dermed er jo sikkert sagt, at man havde Sikkerhed for, at den Ændring, jeg nu taler om, kunde have været gennemført i Folketinget. Det, der altsaa her sker, er i Virkeligheden dette, at Regeringspartierne